

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sk/4/2017
Identifikačné číslo spisu: 7015200337
Dátum vydania rozhodnutia: 27.06.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Judita Kokolevská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:7015200337.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Judity Kokolevskej a členov senátu JUDr. Viery Nevedelovej a Mgr. Viliama Pohančeniča, v právnej veci žalobcu S. C. bytom W., Š. XXX, zastúpený advokátkou Mgr. Jankou Krakovskou, AK, Košice, Čajakova 1, proti žalovanej Sociálnej poisťovni - ústredie v Bratislave, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o úrazovú rentu, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 21.10.2016, č. k. 6S/34/2015-41, jednomyseľne takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Účastníkom náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Sociálna poisťovňa, pobočka Rožňava (RV), rozhodnutím č. 18799-41/2014-RV zo dňa 01.12.2014 podľa § 99 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z. z.“) rozhodla, že žalobcovi vznikol nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v dôsledku pracovného úrazu, ktorý utrpel dňa 31.12.2009, v sume 4.467 Eur určenej podľa § 5 a § 11 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 437/2004 Z. z.“) a zároveň rozhodla, že žalobca nemá nárok na výplatu náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 4.467 Eur, ktorá mu už bola vyplatená na základe rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočka Rožňava č. 5062-28/2013-RV zo dňa 22.03.2013.

2. Sociálna poisťovňa, ústredie (v tomto prípade žalovaná) rozhodnutím č. 23115-4/2015-BA zo dňa 09.03.2015 odvolanie žalobcu, (ktorý za sporné považoval najmä posúdenie výšky bodového hodnotenia, s poukazom na odlišné lekárske posudky vrátane znaleckého posudku), zamietla a hore uvedené rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Rožňava potvrdila.

3. Krajský súd rozsudkom č. k. 6S/34/2015-41 zo dňa 21.10.2016 včas podanú žalobu žalobcu zamietol a nepriznal mu náhradu trov konania.

4. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 1 až 10, § 4 ods. 2, § 7 ods. 6, § 8 ods. 4, § 99 zákona č. 437/2004 Z. z., § 83 a § 172 ods. 1 veta prvá zákona č. 461/2003 Z. z. s prihliadnutím na postup správneho orgánu (Sociálna poisťovňa Rožňava), ktorý považoval za zákonný, keďže splnil požiadavky Krajského súdu v Košiciach nariadené v rozsudku zo dňa 17.04.2014, č. k. 6S/202/2013-27. Ich účelom bolo zistenie skutočného stavu veci vymenovaním súdneho znalca s cieľom odstránenia rozporov medzi bodovým hodnotením vyčísleným MUDr. N. Q. (ďalej len „MUDr. P. L.“) a posudkovým lekárom.

5. Postupujúc v intenciách citovaného rozhodnutia krajského súdu žalovaná obstarala znalecký posudok č. 5/2014 zo dňa 31.10.2014 vypracovaný MUDr. K. H. (ďalej len „MUDr. M. H.“), (znalec v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie neurológia pri Ministerstve spravodlivosti Slovenskej republiky), z obsahu ktorého krajský súd mal preukázať, že pokiaľ ide o určenie rozsahu bodového ohodnotenia, tieto sú zhodné so závermi posudkových lekárov správneho orgánu (s poukazom na zápisnice vo veci kontroly bodového hodnotenia pracovného úrazu zo dňa 21.11.2014 a 19.02.2015), a preto tento dôkaz považoval za rozhodujúci.

6. K námietke žalobcu, že mu nebolo umožnené oboznámiť sa s uvedeným znaleckým posudkom krajský súd uviedol, že ju nepovažuje za dôvodnú, a to z týchto dôvodov, cit.: „podľa ust. § 190 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. účastníci konania aj ich zástupcovia majú právo nazerat' do spisov a robiť si z nich výpisky, odpisy a na požiadanie a vyhotovenie fotokópie okrem údajov o zdravotnom stave účastníka konania, ak tento zákon neustanovuje inak a v tejto súvislosti poukazuje na to, že závery znaleckého posudku boli obsahom zápisníc vo veci kontroly bodového hodnotenia pracovného úrazu zo dňa 21.11.2014 a 19.02.2015, pri vyhotovovaní ktorých bol žalobca prítomný a ktoré aj podpísal, avšak právny zástupca žalobcu sa bez uvedenia dôvodov ústneho konania pred žalovaným nezúčastnil“. Za kompetentnú osobu pre hodnotenie odborných článkov či medicínske námietky predkladané žalobcom považoval určeného súdneho znalca, ktorý žalobcu sám vyšetril, mal k dispozícii jeho zdravotnú dokumentáciu a na tom základe podal objektívny znalecký posudok.

7. Krajský súd pri rozhodovaní vo veci si osvojil názor vyslovený v odôvodnení judikátu Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/146/2011 zo dňa 03.10.2011, ktorý sa s momentom sťaženia spoločenského uplatnenia vysporiadal nasledovne cit.: „k sťaženiu spoločenského uplatnenia dochádza, ak následkom úrazu alebo iného poškodenia na zdraví, prípadne zhoršením ich následkov, nastanú v zdravotnom stave poškodeného také zmeny, ktoré majú preukázateľne nepriaznivé dôsledky pre jeho životné úkony“.

8. Žalobca (ďalej len „sťažovateľ“) podal kasačnú sťažnosť proti tomuto rozsudku krajského súdu z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a odklonu od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu.

9. Podľa sťažovateľa posúdiť opísané a bodovo hodnotené zdravotné ťažkosti, ktoré sa u neho prejavili výlučne ako následok po pracovnom úraze a v čom vidí dôvod príčinnej súvislosti medzi škodnou udalosťou a samotným následkom, mal hodnotiť neurochirurg a nie neurológ, čo v zásade namieta už od počiatku. Podľa sťažovateľa ustanovený znalec s nedostatočnou vyššou odbornou erudíciou - neurológ nebol spôsobilý posúdiť ani jeho urologické zdravotné ťažkosti, a preto nedostatočne posúdil celkový stav sťažovateľa so zameraním na poškodené cieľové orgány, čo malo za následok nerešpektovanie pôvodného lekárskeho posudku MUDr. P. L. pri stanovení výšky bodového hodnotenia, resp. miery sťaženia jeho spoločenského uplatnenia. Uvedené zásadné pochybenie neodstránila žalovaná ani krajský súd, ktorý sa tým dopustil nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/) Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“). Sťažovateľ sa naďalej domáha priznania plného počtu bodov (1.000), keďže rozhodujúcou skutočnosťou pre ich priznanie je skutková okolnosť - trvalý následok na poškodenom zdraví znamenajúci trvale vyradenie žalobcu z pracovného procesu a ďalších aktivít v rodinnom a spoločenskom živote. Krátenie sťaženia spoločenského uplatnenia zámenou položiek preto

považuje za nesprávny výklad zákona č. 437/2004 Z. z.. Za dôvodné preto považuje ustanovenie ďalšieho súdneho znalca, ktorý odstráni doterajšie rozpory v napádanej časti položiek 304f (poúrazové obmedzenie činnosti chrčtice ťažkého stupňa s koreňovými príznakmi) a 316 (inkontinencia moču - porucha močenia následkom poranenia močových orgánov stredne ťažká), prípadne ďalšie odborné doplnenie a na základe jeho presvedčivosti a logickosti vo vzájomnej súvislosti s ostatnými dôkaznými prostriedkami bude vydané nové rozhodnutie. Zároveň žiada aby bolo znalecké dokazovanie rozšírené o posúdenie dôvodnosti položky 321b (strata penisu alebo ťažká deformácia penisu od 45 do 60 rokov).

10. Podľa sťažovateľa krajský súd naplnil dôvody kasačnej sťažnosti aj v zmysle § 440 ods. 1 písm. h/ SSP tým, že sa neriadil ustálenou súdnou praxou, ktorá kladie dôraz pri výbere znalca na vypracovanie posudku z príslušnej odbornosti. Ignorovanie faktu odbornej erudície MUDr. P. L. (skúseného operátora a chirurga), ale najmä jeho bodového hodnotenia pracovného úrazu sťažovateľa, menej odborne zdatným oblastným neurológom (súdnym znalcom) považuje za vedomé prehliadanie objektívneho zistenia zdravotného stavu sťažovateľa.

11. Žiada napadnutý rozsudok krajského súdu zo dňa 21.10.2016, č. k. 6S/34/2015-41 zmeniť, rozhodnutie odporkyne zrušiť a vec jej vrátiť na nové konanie a priznať náhradu trov súdnych konaní v rozsahu 100 %.

12. Žalovaná v písomnom vyjadrení k sťažnosti zo dňa 02.01.2017 v plnom rozsahu zotrvala na svojom stanovisku predloženom dňa 20.04.2015 krajskému súdu. Opakovane uvádza obsahy správnych rozhodnutí a upozorňuje na to, že posudkový lekár sociálneho poistenia nevykonáva opravu, ale kontrolu bodového hodnotenia pracovného úrazu, pričom na následnú opravu bodového hodnotenia pracovného úrazu na účely náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia je vyzvaný príslušný posudzujúci lekár. V prípade, ak posudzujúci lekár nevykoná požadovanú opravu, Sociálna poisťovňa vydá rozhodnutie na základe kontroly bodového hodnotenia vypracovanej posudkovým lekárom sociálneho poistenia, ktorá je v zmysle § 196 ods. 1 zákona považovaná za tzv. odborný posudok slúžiaci ako dôkazný prostriedok pre zistenie skutočného stavu rozhodovanej veci. Zdôraznila, že v zákone o znalcoch nikde nie je uvedená podmienka o vyššej alebo nižšej odbornej erudícii znalca. Pre dané konanie bol určený znalec zapísaný v zozname znalcov s odboru neurológ. Uviedla, že z bežnej praxe Sociálnej poisťovne vyplýva, že posudzujúci lekári nadhodnocujú lekárske posudky, čo je realitou aj tejto danej veci, čo napokon preukázalo aj znalecké dokazovanie. Položky, ktoré namieta sťažovateľ nesúvisia s pracovným úrazom, nie sú v príčinnej súvislosti s poškodením zdravia z pracovného úrazu. K námietke sťažovateľa, že ani on, ani jeho právny zástupca nebol oboznámený s obsahom znaleckého posudku, žalovaný uvádza, že v lekárskej správe zo dňa 19.02.2015 je v bode s názvom - predchádzajúce pracovné úrazy - výslovne posudkovou lekárkou ústredia tento posudok spomenutý, ako aj jeho stručný záver. Ako dôkaz o tom, že žalobca mal o tomto znaleckom posudku vedomosť slúži jeho podpis na uvedenej lekárskej správe. Žalobca nedoložil žiadne nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmeniť rozhodnutie pobočky RV, či ústredia. Rovnaké dôvody ako v sťažnosti, či v podanej žalobe uviedol sťažovateľ aj v podanom odvolaní proti rozhodnutiu pobočky RV. Žalovaná navrhuje zamietnuť sťažnosť s odôvodnením, že považuje závery posudkového lekára pobočky RV a posudkovej lekárky ústredia za hodnoverné, pretože sa zhodujú so závermi súdnoznaleckého dokazovania, sú dostatočne podložené odbornými vyjadreniami a nálezmi odborných lekárov, a sú bez nejasností a rozporov.

13. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 SSP preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podala oprávnená osoba včas (§ 443 ods. 2 písm. a/ SSP), a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jednomyselne (§ 464 v spojení s § 139 ods. 4 SSP) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná. Takto kasačný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 27.06.2018 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

14. Pri vyhodnotení závažnosti sťažnostných dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu, kasačný súd konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu v podrobnostiach naň poukazuje a pre zdôraznenie správnosti rozsudku dopĺňa ďalšie dôvody.

15. Náhradu za bolesť a náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia upravuje ust. § 99 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorého má poškodený nárok na uvedené dávky podľa osobitného predpisu. Týmto osobitným predpisom je s účinnosťou od 01. augusta 2004 zákon č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 437/2004 Z. z.“).

16. Podľa ust. § 4 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z. z. sa náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia poskytuje podľa lekárskeho posudku spracovaného podľa § 7 a § 8 zákona č. 437/2004 Z. z..

17. Podľa ust. § 7 ods. 6 zákona č. 437/2004 Z. z., ak vzniknú dôvodné pochybnosti o správnom hodnotení bolestného alebo o správnom hodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia v lekárskom posudku, môžu osoby uvedené v odsekoch 3 a 4 požiadať o vydanie znaleckého posudku podľa osobitného predpisu.

18. Zo skutkových okolností vyplýva, že pôvod sťažnostných námietok spočíval v nezákonnom znížení bodového ohodnotenia pracovného úrazu žalobcu/sťažovateľa na účely náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v dôsledku nezákonného postupu posudkového lekára Sociálnej poisťovne, ktorý podľa žalobcu nebol oprávnený sám také zníženie vykonať. Postup krajského súdu (rozsudok zo dňa 17.04.2014 č. k. 6S/202/2013-27) o dôvodnosti námietok žalobcu z dôvodu, že posudkový lekár Sociálnej poisťovne bol oprávnený vykonať kontrolu bodového hodnotenia pracovného úrazu žalobcu na účely priznania náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia avšak v prípade dôvodných pochybností mal dať vyhotoviť znalecký posudok je postup, ktorý už Najvyšší súd SR v minulosti považoval za správny, čo vyjadril aj v rozsudku napr. č. k. 9Sžso/58/2014 z 25.05.2016 a správne bol analogicky použitý aj v danom prípade.

19. Žalovaná sa následne riadila záväzným nariadením Krajského súdu v Košiciach vysloveným v rozsudku zo dňa 17.04.2014, č. k. 6S/202/2013-27, čiže zistila skutočný stav veci, zákonom predpísaným postupom zadovážila dôkaz v konaní, ktorým sporné, pochybné alebo spochybnené skutočnosti (najmä rozpory medzi bodovým hodnotením vyčísleným MUDr. P. L. a posudkovým lekárom) odstránila, keď vyžiadaný znalecký posudok porovнала s ostatnými vyjadreniami a posudkami a vo veci opäť rozhodla.

20. Znalecký posudok vyžiadaný súdom je upravený v § 207 ods. 1 CSP, podľa ktorého „ak rozhodnutie závisí od posúdenia skutočností, na ktoré treba vedecké poznatky, a pre zložitosť posudzovaných otázok nepostačuje postup podľa § 206, súd na návrh nariadi znalecké dokazovanie...“. V danom prípade však ani kasačný súd nevzhliadol dôvody na opakované ustanovenie znalca podľa predstáv právneho zástupcu sťažovateľa, keďže závery, ku ktorým dospel už ustanovený znalec považoval za dostatočné pre samotné posúdenie veci.

21. Pri hodnotení dôkazu znaleckým posudkom nemôžu súdy hodnotiť odborné závery, ku ktorým znalec dospel z hľadiska ich správnosti. Posudzujú iba úplnosť posudku vo vzťahu k zadaniu, logické odôvodnenie jeho záverov, a súlad s ostatnými vykonanými dôkazmi.

22. Zápis osoby do zoznamu znalcov pre určitý obor podľa kasačného súdu predstavuje dostatočnú záruku toho, že táto osoba je odborne zdatná pre vypracovanie odborného vyjadrenia v tomto obore. Pre vypracovanie znaleckého posudku je bezpochyby potrebná vyššia úroveň (vedeckých) vedomostí, ako pre vypracovanie odborného vyjadrenia. To koniec koncov vyjadril aj zákonodarca v znení § 206 a § 207 CSP.

23. Žiaden dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu (čl. 15 ods. 2 CSP) a súd ich hodnotí podľa svojej úvahy (§ 191 CSP). Kasačný súd sa z dostupných zdrojov oboznámil s odborními medicíny ako je neurológia a neurochirurgia. Zistil, že neurológia je náuka o nervovej sústave a nervových chorobách; odbor medicíny, ktorý sa zaoberá prevenciou, diagnostikou a liečením ochorení nervového systému, spojených s poruchami hybnosti a citlivosti a poruchou funkcií zmyslových a vnútorných orgánov; navyše sem patria niektoré choroby svalov a žliaz s vnútornou sekréciou, ak sa prejavujú nervovými príznakmi, a niektoré funkčné poruchy centrálného nervového systému. Úzko súvisí s inými odborními, najmä s vnútorným lekárstvom, psychiatriou a endokrinológiou, čo vyplýva i z toho, že neurológia sa formovala súčasne s nimi a v určitom štádiu vývoja sa osamostatnila. Okrem spomínaných odborov neurológia súvisí s očným, krčným a detským lekárstvom, s traumatológiou a chirurgiou, sexuológiou a pod.. Zasahuje prakticky do všetkých lekárskejších disciplín. Neurochirurgia je špecializačný odbor chirurgie, ktorý zabezpečuje prevenciu, diagnostiku, chirurgickú liečbu a rehabilitáciu ochorení, ktoré postihujú nervový systém zahŕňajúci mozog, miechu, periférne nervy a extra-kraniálny cerebrovaskulárny systém. Chirurgia zahŕňa širokú kategóriu tzv. invazívnej liečby. Ide o operačné - manuálne alebo inštrumentálne ošetrenie, často v prípadoch ak je potrebné odstránenie chorého tkaniva alebo si takýto zásah vyžaduje liečenie zlomenín či iných zranení.

24. Kasačný súd považuje uvedené odbory za rovnocenné z hľadiska starostlivosti a zainteresovanosti o zabezpečenie zdravia pacienta. Podsúvanie menšieho či väčšieho významu uvedených odborov sťažovateľom aj v súvislosti so subjektívnym (laickým) posudzovaním odbornosti ustanoveného súdneho znalca, kasačný súd považuje za neprípustne zjednodušujúce a nesprávne, no najmä účelové, a preto námietku týmto smerom vyhodnotil ako nedôvodnú.

25. Znalecký posudok č. 5/2014 zo dňa 31.10.2014 vypracovaný MUDr. M. H., (znalec v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie neurológia pri Ministerstve spravodlivosti Slovenskej republiky), pokiaľ ide o určenie rozsahu bodového ohodnotenia sťažovania spoločenského uplatnenia sťažovateľa podrobne, logicky a presvedčivo, ale najmä v zhode so závermi posudkových lekárov správneho orgánu (s poukazom na zápisnice vo veci kontroly bodového hodnotenia pracovného úrazu zo dňa 21.11.2014 a 19.02.2015), na základe vlastného vyšetrenia a vyšetrenia EMG sťažovateľa vyslovil svoj odborný názor na bodové hodnotenie v súvislosti s pracovným úrazom sťažovateľa, ktorý utrpel dňa 31.12.2009 a tento sa podľa lekárskejších nálezov týkal nekomplikovaného výhrezu medzistavcovej platničky L4 vpravo v roku 2010. Z doloženej zdravotnej dokumentácie (vypracovanej dňa 07.11.2012 MUDr. P. L., ale ani z ostatných lekárskejších posudkov) nevyplýva, že by u sťažovateľa bola verifikovaná príčinná súvislosť medzi úrazom a poškodením zdravia v zmysle položky č. 321 b/, ktorého posúdenia, resp. doplnenia znaleckým posudkom sa sťažovateľ domáha. Závažnosť dôsledkov pracovného úrazu podľa znalca nevykazuje rozsah uvádzaný ošetrovujúcim lekárom MUDr. P. L. (ktorého hodnotenie bolo podľa znaleckého posudku nadhodnotené) ani podľa položiek č. 304 f/ a č. 316, ale rozsah a príčinnú súvislosť uvádzanú posudkovými lekármi s celkovou úpravou bodového hodnotenia jednotlivých položiek. Úprava sa týka hodnotenia závažnosti, ale najmä dôsledku úrazu a operácie chrbtice v roku 2010, kedy podľa znalca (a táto skutočnosť nevyplýva ani z nálezov MUDr. P. L. ako dôvod ku operácii) nebol syndrom kaudy a ani v súčasnosti sa nejedná o reziduálny syndróm kaudy, ale o poruchu močenia z ochorenia prostaty a hrdla močového mechúra. Kasačný súd nemal racionálny dôvod vo vzťahu k zadaniu, logického odôvodnenia záveru a súladu s ostatnými vykonanými dôkazmi uvedený znalecký posudok spochybniť.

26. Podľa ust. § 172 ods. 1 veta prvá zákona č. 461/2003 Z. z. na konanie vo veciach sociálneho poistenia sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.

27. Pokiaľ teda sťažovateľ namietal procedurálne nedostatky v postupe žalovanej, je potrebné pripomenúť, že žalovaná nebola v zmysle zákona povinná oznámiť sťažovateľovi, že mieni ustanoviť do veci súdneho znalca. Napokon o tejto skutočnosti sťažovateľ mal vedomosť, keďže aj on obdržal rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 17.04.2014, č. k. 6S/202/2013-27, ktorým toto dokazovanie bolo nariadené žalovanej, a preto mu nič nebránilo, aby v tejto súvislosti prejavil záujem spolupracovať so žalovanou. Takáto aktivita sťažovateľa s administratívneho spisu však nevyplýva.

28. Vzhľadom na uvedené dôvody považoval kasačný súd kasačnú sťažnosť za nedôvodnú a rozhodol podľa § 461 SSP tak, že kasačnú sťažnosť žalobcu zamietol.

29. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 167 ods. 1 a § 168 v spojení s § 467 ods. 1 SSP a nepriznal účastníkom náhradu trov tohto konania, keďže sťažovateľ v tomto konaní nebol úspešný a žalovanému právo na náhradu trov v konaní pred správnymi súdmi zásadne neprináleží.

30. Toto rozhodnutie kasačného súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.